

ZARZĄDZENIE

Dnia 27 listopada 2024 r.

Wniosek obrońcy skazanego o zbadanie spełnienia przez **SSN Annę Dziergawkę** wymogów niezawisłości i bezstronności z uwzględnieniem okoliczności towarzyszących powołaniu i postępowania po powołaniu na podstawie art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 29 § 6-9 i 24 uSN,

stwierdziwszy, że:

- wniosek pochodzi od strony postępowania przed Sądem Najwyższym – skazanego D. C. (art. 29 § 7 uSN),
- został sporządzony, podpisany i wniesiony przez obrońcę skazanego (art. 87¹ § 1 k.p.c. w zw. z art. 29 § 8 zd. czwarte uSN),
- z zachowaniem terminu tygodniowego (art. 29 § 8 zd. pierwsze uSN) i
- czyni zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego (art. 119 § 1 k.p.k. w zw. z art. 29 § 9 i 24 uSN),

1) wniosek odrzucić;

2) odpis zarządzenia doręczyć obrońcy i skazanemu oraz dołączyć do akt IV KO 111/24;

3) o wniosku i o wydanym zarządzeniu zawiadomić SSN A. Dziergawkę;

4) zakreślić sprawę w repertorium KB jako zakończoną w inny sposób.

Prezes Sądu Najwyższego

SSN Zbigniew Kapiński

UZASADNIENIE

Kodeks postępowania karnego nie przewiduje w niniejszym wypadku obowiązku sporządzenia uzasadnienia, gdyż zarządzenie to jest niezaskarżalne

(por. art. 99 § 2 k.p.k.). Jednakże – z uwagi na odrzucenie wniosku – należało je sporządzić.

Przede wszystkim wskazać należy, że wniosek został złożony w sprawie, w której ustawa o Sądzie Najwyższym nie przewiduje możliwości jego złożenia (por. art. 29 § 6 uSN). W tej sprawie strona nie złożyła bowiem, a Sąd Najwyższy nie rozpoznaje środka zaskarżenia (art. 29 § 6 pkt 1 uSN), a strona jedynie sygnalizowała Sądowi Najwyższemu potrzebę podjęcia czynności z urzędu (art. 542 § 3 w zw. z art. 9 § 2 k.p.k.).

Niezależnie od tego wskazać trzeba, że wniosek – nawet gdyby był dopuszczalny – nie spełnia wszystkich wymaganych prawem wymogów, nie wskazuje bowiem na sposób postępowania sędziego po powołaniu oraz tego, jak okoliczności związane z powołaniem oraz sposób postępowania sędziego po powołaniu – w rozumieniu art. 29 § 5 i n. uSN – miałyby wpływać na naruszenie standardu niezawisłości lub bezstronności w okolicznościach tej konkretnej sprawy. Za spełnienie tego wymogu ustawowego nie sposób uznać powoływanej przez wnioskodawcę okoliczności wystąpienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej, albowiem oznaczałoby to, że taki wpływ występuje w każdej sprawie, niezależnie od jej okoliczności. To z kolei stałoby w sprzeczności z treścią i celem art. 29 § 5 uSN.

W niniejszej sprawie brak było podstaw, aby o odrzuceniu wniosku zawiadomić Okręgową Radę Adwokacką. Artykuł 29 § 11 uSN przewiduje co prawda obligatoryjne zawiadomienie organu samorządu zawodowego w razie odrzucenia wniosku złożonego w postępowaniu przed Sądem Najwyższym. Przepis ten jednak odnosi się wyłącznie do pełnomocników, nie obejmuje swoim zakresem obrońców. Prawodawca w ustawie o Sądzie Najwyższym rozróżnia bowiem role procesowe, jakie w postępowaniu przed tym Sądem mogą pełnić adwokaci i radcowie prawni, wskazując wyraźnie w art. 85 § 2 uSN zarówno pełnomocników, jak i obrońców. Brak jest w takiej sytuacji jakichkolwiek racjonalnych podstaw, aby w wypadku art. 29 § 11 uSN sformułowanie „pełnomocnik” rozumieć szerzej aniżeli w art. 85 § 2 uSN, jako obejmujące także obrońcę. W takiej sytuacji w postępowaniu prowadzonym przed Sądem Najwyższym na podstawie przepisów

Kodeksu postępowania karnego zawiadomienie organu samorządu zawodowego, do którego należy obrońca, w razie złożenia przez niego wniosku o przeprowadzenie testu niezależności, który został odrzucony (art. 29 § 10 uSN), możliwe jest jedynie w razie stwierdzenia przesłanek określonych w art. 20 § 1 k.p.k., a te w niniejszej sprawie nie zostały spełnione.

Prezes Sądu Najwyższego

SSN Zbigniew Kapiński

ł.n

[a.ł]